

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N° 7.

Udgivet 6te Februar.

1905.

Takster og Regler

31 Jan.

for Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer.

i Narvik.

vedtagne af Narvik Bystyre 13de December 1904 og approberede af Amtmanden 31te Januar 1905.

§ 1. Forinden Bevilling meddeles til saadan Virksomhed, som omhandles i § 1 i Lov af 12te Juni 1896 om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer, har Vedkommende at stille Sikkerhed for et Veløb af indtil 1000 Kroner efter Formandsstabets nærmere Bestemmelse.

§ 2. Forhyrings-, Fæste- og Engagementsvirksomhed maa ikke drives sammen med Udsalg eller Udsjæntning af berusende Drikke, ei heller sammen med Beværtning eller Voghush.

§ 3. De i nævnte Lovs § 1 omhandlede Mellemmand er berettiget til at oppebære Godtgjørelse efter følgende Regulativ:

- a. For Forhyring af Sjøfolk for hvert forhyret Mandstab Kr. 3,00, heri iberegnet Kontrabog og Kontrakt, hvoraf Kr. 2,00 betales af Forhyreren (Skipper, Reder) og Kr. 1,00 af Mandstabet.
- b. For Engagement af Tjenestefolk, Arbeidere, Haandværksvende eller Læringe, Kontor- og Butikfolk og lignende i privat Tjeneste:

1. Indskrivningspenge:

af en Tjenesteføgende

Kr. 0,25,

" = Husbonde

" 0,25.

2. Godtgjørelse for Engagement:

af en Tjenesteføgende

Kr. 1,00,

" = Husbonde

" 2,00.

4 Febr.

Kongelig Resolution

af 4de Februar.

I Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringedæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadsfæstelse paa de af Mossjøens Kommunebestyrelse under 25de November 1904 besluttede Forandringer i de ved Kronprinsregentens Resolution af 2den Mai 1896 stadfæstede Vedtægter for Brugen af Ild og Vds i Mossjøens Havn.

De approberede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Dampskibe, henliggende paa Havnen eller ved dens Brygger, Tomter og Pakhuse, tillades til enhver Tid af Døgnet at have Ild oppe, være sig under Rjedel, paa Ramin eller Kabys; dog bliver følgende at iagttage:

a. Til Brændsel maa alene benyttes Kul eller Koks, og til Opfyrring maa ikke benyttes Granbød.

b. Voksning eller Ladning ved Hjælp af Dampvinch maa i Tiden fra Kl. 6 Aften til Kl. 6 Morgen kun ske efter forudgaaende Anmeldelse til Havnefogden — eller i Tilfælde vedkommende Havneopsyn — og under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, som af deene foreskrives.

§ 2. Andre Fartøier skal det under nedenstaaende Betingelser være tilladt i Tiden fra Kl. 5 Morgen til Kl. 10 Aften inden Havnen at benytte Ild paa Ramin, Dvn eller Kabys:

a. Ramin, Dvne og Kabys samt Rorene til samme skulle være af Jern eller andet Metal. Er Afstanden mellem Ildstedet eller Røret og Træværket mindre end 31 cm., skal Træværket betrygges med ildfast Material, og maa Afstanden mellem Ildstedet eller Rør og det Træværket beskyttende ildfaste Material ikke under nogen Omstændighed være mindre end 5 cm.

Hvor Rør fører gennem Dæk eller Tag, skal dets Afstand fra Træværk være mindst 5,5 cm. naar Træværket i Gullet beklædes med Kobber i Forbindelse med Asbestbelæg mellem dette og Træværket, saaledes at der mellem Rør og Kobberbeklædning bliver en Afstand af mindst 5 cm. Under og foran Ildstedet i en Bredde af 31 cm. skal Gulvet belægges med ildfast Material.

b. Kabys paa Dæk maa altid staa i Hus.

c. Rorene skal feies hver Dag, og Afse og Sod ilandbringes til de dertil bestemte Steder efter at være vel gennemtruffet med Vand.

d. Med Hensyn til Brændmaterial gjælder, hvad der i saa Henseende for Dampskibe er bestemt (§ 1 Lit. a).

e. Naar og saalænge der haves Ild paa Ramin eller Kabys, maa der stedse være Folk ombord.

§ 3. Ombord i Fartøier, henliggende i Havnen, være sig

Damp- eller Seilskibe, skal det være tilladt i Kabytter og Folke- 4 Febr.
lugarer at benytte aabent Lys, naar og saalange nogen er tilstede
i det Rum, hvor Lyset brænder, samt Lampe eller Lys i Lanterne,
naar og saalange der holdes Vagt ombord. Paa Dæk og i Last-
rum maa derimod alene benyttes Lys i Lanterne og kun, naar der
holdes Vagt ombord.

§ 4. Hvor Havnefogden — eller i Tilfælde Havneopfyner —
finder, at den i nærværende Vedtægter hjemlede Tilladelse til at have
Ild og Lys ombord kan være forbunden med særegen Fare saasom
paa Grund af Vædens eller Beirligets Beskaffenhed eller omgivende
Forhold, er han bemyndiget til at indskrænke eller endog helt suspen-
dere Tilladelsen.

§ 5. Ved Havn i nærværende Vedtægter forstaaes for Mo-
sjøens Vedkommende kun den Del af Havnen, som kaldes Elven,
langs hvilken Byens Brygger, Tomter, Kaier og Pothuse er belig-
gende. De Skibe, som henligge paa den ydre Del af Havnen,
er ikke undergivne disse Bestemmelser.

§ 6. Baade, som have Ildsted ombord, maa ikke have Ild
oppe, naar de henligge ved Pothuse eller Kaier eller saadanne paa
nærmere Afstand end 20 Meter. Naar Ild habes oppe, maa der
altid være Folk ombord. Bestemmelsen i § 4 er ogsaa gjældende
for Baade.

Kongelig Resolution

af 4de Februar.

4 Febr.

I Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til
Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadsfæstelse paa føl-
gende af Fuldereids Herredsfyre i Nordre Trondhjems Amt
under 19de December 1904 fattede Beslutning:

§ 1. I Fuldereid Herred i Nordre Trondhjems Amt skal
det være forbudt at anvende Pigtraad til Gjærde mod offentlig Wei
eller Færdjælselinie samt ligeledes mod Nabo.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa i nævnte
Tilfælde ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller
andet usfarligt Materiale.

4 Febr.

Kongelig Resolution

af 4de Februar.

I Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadsfæstelse paa følgende af Fjelberg Herredsstyre i Søndre Bergenhus Amt den 16de December 1904 fattede Beslutning:

§ 1. Pigtraad tillades brugt til Gjerde i Fjelberg Herred undtagen langs Bei, der er aaben for almindelig Færdsel.

§ 2. I Grænsefjel mod Naboeiendom kan dog Gjerde af Pigtraad ikke benyttes, medmindre Naboen deri er enig og Pigtraaden anbringes i en Høide af $1\frac{1}{2}$ Meter over Jorden.

§ 3. Tidligere af Pigtraad opførte Gjerder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet usfarligt Materiale, medmindre det i Henhold til foranstaaende er tilladt at opføre nyt Gjerde af Pigtraad.

4 Febr.

Kongelig Resolution

af 4de Februar.

At der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadsfæstelse i følgende Form paa en af Herred Herredsstyre i Vister og Mandals Amt under 10de Januar 1905 fattet Beslutning.

Beslutningen er saalydende:

§ 1. Det skal inden Herred Sogn i Vister og Mandals Amt være forbudt at anvende Pigtraad til Gjerde langs offentlig Bei samt mod Naboeiendomme.

§ 2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjerder maa i nævnte Tilfælde ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet usfarligt Materiale.

4 Febr.

Kongelig Resolution

af 4de Februar.

At der i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadsfæstelse i følgende Form paa en af Bud og Hustad Herredsstyre i Romsdals Amt under 2den Januar 1905 fattet Beslutning.

Beslutningen er saalydende:

§ 1. Det skal inden Bud og Hustad Herred i Romsdals

Amt være forbudt at anvende Gjerde af Pigtraad ved offentlig Veie 4 Febr.
i mindre Afstand fra Veien end 2 Meter.

§ 2. Ligeledes skal det være forbudt at anvende Gjerde af
Pigtraad i mindre Afstand fra Baaningshuse eller Bygninger, bestemte
til Opholdssted for Mennesker, end 10 Meter.

§ 3. Eldre Gjerder af Pigtraad, der kommer i Strid med
disse Bestemmelser, maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat
Traad eller andet usfarligt Materiale.

Kongelig Resolution

4 Febr.

af 4de Februar.

At i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter
for Rigets Herreder Stadsfæstelse meddeles paa en af Herredsstyret
for Faaberg Herred, Kristians Amt, under 23de December 1904
fattet Beslutning til Tillæg til § 4 i de ved kongelig Resolution
af 14de Oktober 1893 approberede Politivedtægter for be-
meldte Herred.

Tillægget er saalydende:

Efter Samraad med Formandskabet kan Politiet helt eller
delvis forbyde Kjelkeagning og Skiløbning paa nærmere bestemt
angivne Veie.

Kongelig Resolution

4 Febr.

af 4de Februar.

At der i Henhold til § 1 i Lov af 9de Mai 1896 om
Indstrækning i Afgang til at slippe Hingste, Tyre, Gjedebuffe og
Springvædere paa Veite meddeles Stadsfæstelse paa den af Brem-
anger Herredsstyre i Nordre Bergenhus Amt under 8de Mai
1900 fattede Beslutning om, at det i Tidsrummet fra 1ste
Oktober til 31te December skal være forbudt at slippe
Springvædere, der ikke har opnaaet mindst 3die Præmie ved
en Præstegjelds- eller Amtsubstilling, i sælles Veite paa Brem-
angerøen.

4 Febr.

Lov

indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 26de Januar dette Aar, saalydende:

§ 1. I enhver Sag, som er Gjenstand for mundtlig Behandling, paahviler det den Advokat eller, hvor der ikke mødes ved Sagfører, den Part, som først skal have Ordet, at istandbringe et Udtog.

Dog kan dette undlades i ganske smaa Straffesager, hvori der foreligger egen Tilstaelse, eller i andre saadanne Sager, hvis Behandling uden Udtog ikke vil være forbundet med nogen Tidsspilde.

§ 2. I Udtoget skal alle Domme, Paastande og Bevisligheder indtages i tidsfølgende Orden.

Bevisligheder, som er af den Art, at de ordret bør komme til Rettens Kundskab, bliver ordlydende at indtage.

Al Indlæggene for de underordnede Retter skal alene indtages, hvad der er fornødent for at bevise en Sagen vedkommende Erkjendelse eller Benægtelse.

Har under Vidneforsel eller Tingsvidne flere Vidner forklaret sig overensstemmende med hinanden, skal alene en af Vidneforklaringerne indtages i Udtoget med Angivelse af de øvrige Vidner, som har forklaret sig overensstemmende med ham.

Naar en Sag bestaar af særskilte Poster, og navnlig i Regnskabsager, skal i Udtoget først indtages de Bevisligheder, som vedkommer samtlige Poster, og siden de, som vedkommer hver Post især.

Udtoget skal være tydelig og ordentlig skrevet samt være undertegnet af vedkommende Advokat eller Part. Foretages Rettelse, skal saadan ske i Randen og ligeledes undertegnes paa angivne Maade.

§ 3. Forinden Udtoget indleveres til Rettens Justitskontor, skal det forevises for den eller de øvrige Advokater, som afgiver Møde i Sagen. Den, for hvem Udtoget saaledes forevises, pligter enten at forsyne det med Paategning om, at det vedtages, eller at istandbringe et særskilt Udtog af de yderligere Bevisligheder, som agtes paaberaabte. Paa dette særlige Udtog finder Bestemmelserne i nærværende Paragraf og § 2 tilsvarende Anvendelse.

Den i nærværende Paragraf forefrevne Forevisning skal ske til saadan Tid, at Vedkommende efter at have gjort sig bekendt med Indholdet af det Foreviste og efter i Tilfælde at have istand-

bragt et særskilt Udtoget kan tilbagelevere det Foreviste saa betimelig, 4 Febr. at den i § 4 bestemte Frist ikke overskrides.

§ 4. Ethvert Udtoget skal af den, som har istandbragt det, indleveres til Rettens Justitskontor mod Tilstaelse, som gives uden Betaling, og hvori skal anføres Tiden, naar Modtagelsen fandt Sted. Indleveringen skal ske inden 8 Dage, efterat Sagen er opført paa Kartet. Overskrides denne Frist, kan den eller de Skyldige straffes med Bøder.

§ 5. Justitssekretæren har efter nærmere Bestemmelse af Justitiarius at drage Omhu for, at ethvert Udtoget bliver trykt i det fornødne Antal Eksemplarer, at Aftrykkene er overensstemmende med de indleverede Udtoget, og at Aftryk betimelig tilstilles vedkommende Domatere, inden Sagen paaraabes.

§ 6. Enhver Advokat eller, forsaavidt der mødes uden Sagfører, enhver Part har under sit Foredrag af Sagen langsomt at opgive de Steder i Udtoget eller Udtogene, hvorpaa de støtter sine Paastande.

Under Bevisførelsen oplæses ved Justitssekretæren eller en Protokolfsekretær samtlige de Steder i Sagens Bevisligheder, som enten ordret eller forkortet indeholdes i Udtoget. En Indstævnt, som møder uden Sagfører, kan forlange oplæst Bevisligheder, som ikke indeholdes i Udtoget, forsaavidt han har lovlig Afgang til at paaberaabe dem.

Oplæsning af de i et Udtoget indtagne Domme, Paastande eller Bevisligheder kan efter Rettens Bestemmelse undlades helt eller delvis.

Af ethvert Udtoget bliver et Aftryk af hver af de forrettende Protokolfsekretærer at forsyne med Bevidnelse om, at det har været benyttet under Sagens Behandling i Høiesteret, og at opbevare som Bilag til Ekstraktprotokollerne.

§ 7. Enhver Advokat kan forlange Bevisligheder, som ikke indeholdes i Udtoget, og som lovlig kan paaberaabes, oplæste og at saa gennem Diktat rette Feil eller Mangler i Udtoget; dog bliver han ved Dommen i Sagen at ilægge Bøder, saafremt Feilen eller Mangelen i Udtoget skyldes Forsømmelse fra hans Side.

Er Udtoget eller Udtogene i Sagen ikke indleveret saa betimelig, at de fornødne Aftryk har kunnet tilveiebringes, for Sagen paaraabes, foregaar Bevisførelsen gennem Oplæsning eller forsaavidt Beviset beror paa enkelte Ord eller visse Udtryk gennem Diktat af de paagældende Dokumenter.

§ 8. Enhver Advokat eller Part har at foredrage Sagen kort og tydelig og uden Indblanding af uvedkommende eller overflødige Ting. Protokolfsekretærene har i de dertil indrettede Protokoller at indføre de under Proceduren gjorte Tilstaelser eller Benægtelser, som maatte forlanges diktere, og ellers at ekstrahere, hvad der af Advokaterne eller Parterne maatte blive anbragt.

4 Febr.

Mere end to Gange fra hver Side maa der ikke tages til Orde i nogen Sag; dog skal det selv om en Advokat har talt to Gange, tillades vedkommende Part, naar denne selv er tilstede i Retten og merker, at noget er glemt, kortelig at anføre dette. Forser nogen Advokat eller Part sig mod Bestemmelserne i denne Paragraf, bliver han ved Dommens Afviselse at anse med Bøder.

§ 9. Rettens Formand leder Forhandlingerne og drager Omfjorg for, at Sagen foredrages uden unødigt Vidtløftighed og uden Indblanding af vedkommende Ting, og for, at den saavidt muligt føres tilende uden Afbrydelse.

Ingen maa tage Ordet uden Tilladelse af Formanden. Han kan begrænse eller afbryde Forhandlinger, som gaar udenfor Sagen eller indeholder unyttige Gjentakelser eller ganske overflødige Udrørdninger af Rets spørgsmål, Indsigelser mod hans Ledelse afgjøres af Retten.

§ 10. Rettens Formand har ved Spørgsmaal eller paa anden hensigtsmæssig Maade at virke hen til, at Partsforedragene i enhver Henseende bliver klare og fuldstændige. Finder han, at de kommer i Strid med, hvad der i Udtoget eller Udtogene er indtaget, eller med, hvad der er Retten bitterligt, gjør han opmærksom herpaa og kan i Tilfælde beslutte Dplæsning af vedkommende Sted i Udtoget.

Antager han, at der findes nogen Omstændighed, hvortil der paa Embeds Begne maa tages Hensyn, har han at foranledige Parternes Udtalelse herom og forøvrigt i saa Henseende at foretage det fornødne.

Ogsaa Rettens øvrige Medlemmer kan rette Spørgsmaal til de procederende, naar de finder saadant paatrævet.

§ 11. Retten kan bestemme, at en enkelt Del af Sagen skal gjøres til Gjenstand for særskilt Behandling. Ogsaa hvor saadan Deling af Sagsbehandling har fundet Sted, maa dog Sagens Paadømmelse ske under et for Hovedspørgsmaalet og de af Indstævnte mod dette fremsatte Indsigelser eller Modkrav.

Ligeledes kan Retten, naar der fra hver af Siderne er talt en Gang, begrænse den videre Forhandling til visse Dele af Sagen eller, om den enstemmig finder det allerede anførte tilstrækkeligt til Begrundelse af, hvad der er paastaet af den, som næste Gang skal have Ordet, endog stanse al videre Forhandling og optage Sagen til Dom.

§ 12. Saalænge det paa Grund af de til Høiesteret paastævnte Sagers Mængde findes onskeligt, kan Kongen indtil Udgangen af Høiesterets 1ste Sæssion 1910 bestemme, at Retten samtidig skal holdes i to Afdelinger til Paadømmelse af Sager, som behandles mundtlig. Har, naar saadan Deling af Retten finder Sted, Høiesterets Justitiarius Sæde i den ene Afdeling, fungerer han

som Formand i denne Afdeling; ellers fungerer som Formand i 4 Febr. hver af Afdelingerne den øverste blandt de af Rettens ordentlige Assessorer, som har Sæde i vedkommende Afdeling.

De Forfrister, som er fornødne for, at Retten paa ovennævnte Maade skal kunne arbejde i to Afdelinger, gives af Høiesterets Justitiarius, som tillige, naar Deling finder Sted, kan bestemme, at der skal ske Afvigelse fra den Orden, hvori de paa Kartet opførte Sager skal foretages.

§ 13. De i Lov af 30te Mai 1891 indeholdte Forfrister om Overførelse af civile Høiesteretsager til skriftlig Behandling forbliver fremdeles i Kraft indtil Udgangen af Høiesterets første Session 1910.

§ 14. Efternævnte Bestemmelser skal herefter lyde saaledes:

§ 9, 1ste Punktum, i Lov om Høiesteret af 12te September 1818:

„Af de indstævnte Sager skal hver Dordag paa et Kart, som opslaaes udenfor Indgangen til Høiesterets Sal, saa mange Sager anføres, som Justitiarius finder hensigtsmæssigt.“

§ 13 i Lov af 15de Juli 1839, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven om Høiesteret af 12te September 1818:

„Har nogen Part eller Advokat med Hensyn til Udtoget eller til Opgave af Bevisstederne ikke tilhørlig forberedt Bevisførelsen, eller har han i Udtoget indtaget overflødige Ting, og Tidsspilde eller anden Ulempe heraf opstaar, bliver han ved Dommen i Sagen at ilægge Bøder, uden Hensyn til om Sagens øvrige Parter derved anker eller ikke.“

Samme Lovs § 15, 2det Punktum:

„Ei heller skal nogen Sag behandles skriftlig, fordi en underordnet Dommer eller Retsbetjent eller nogen Sagfører, der er stævnt til at stande tilrette for sin Dom eller Behandling, udebliver; men forsaavidt dennes Forsvar i en Sag ikke falder sammen med nogen af Parternes, er det samtlige Advokaters og, forsaavidt Appellanten ikke møder ved Sagfører, tillige dennes Pligt at paase, at i Udtoget alt indtages, som angaar hans Forhold.“

§ 15. Denne Lov træder i Kraft 1ste April 1905.

Fra samme Tid af ophæves:

Lov om Høiesteret af 12te September 1818 § 14, § 23, 8de Punktum samt Bestemmelsen i § 23, 9de Punktum om, at ingen ny Sag skal paabegyndes, førend Dom er affagt i den til Botering optagne.

Lov af 15de Juli 1839, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven om Høiesteret af 12te September 1818, dens §§ 1—9 samt §§ 11 og 12.

4 Febr. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rikets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 4de Februar 1905.

Oscar.

(L. S.)

Sigurd Jbsen.

Lehmann.

Retteffe.

I Lovtidendes 1ste Afdeling for 1899 No. 24 Pag. 481, 19de Linie fra neden i § 6 staar Navirke istedetfor aavirke.

Udgiver: Fred. T. Salicath.